Opłacono gotówką.

Nr. 22. 1935.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** -- Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 1. czerwca 1935 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

USTAWA KONSTYTUCYJNA

z dnia 23 kwietnia 1935 r.

(Dokończenie z nr. 21.)

Art 68.

1) Żadna ustawa nie może zamykać obywatelowi drogi sądowej dla dochodzenia krzywdy lub szkody.

2) Poręcza się wolność osobistą, nietykalność mieszkania i tajemnicę korespondencji.

3) Ustawy określą warunki, w jakich może być dokonana rewizja osobista lub domowa albo naruszona tajemnica korespondencji.

4) Nikt nie może być pozbawiony sądu, któremu z prawa podlega, ani karany za czyn, niezabroniony przez prawa przed jego popełnieniem, ani też zatrzymany bez nakazu sądu dłużej niż czterdzieści osiem godzin.

5) Sądy wyjątkowe są dopuszczalne tylko w przypadkach, przewidzianych w ustawie.

6) Ustawy przeprowadzą zasadę, że sprawy, w których karę orzekła władza administracyjna, będą na żądanie strony przekazane na drogę postępowania sądowego.

Art. 69.

1) Prezydent Rzeczypospolitej władny jest aktem łaski darować lub złagodzić skazanemu karę wymierzoną orzeczeniem prawomocnem, tudzież uchylić skutki skazania.

2) Amnestja wymaga aktu ustawodawczego

Art. 70.

1) Powołuje się:

a) Sąd Najwyższy do spraw sądowych cywilnych i karnych,

b) Najwyższy Trybunał Administracyjny do orzekania o legalności aktów administracyjnych, oraz

c) Trybunał Kompetencyjny do rozstrzygania sporów o właściwość między sądami a innemi organami władzy.

2) Odrębną organizację sądów wojskowych ich właściwość, tok postępowania oraz prawa obowiązki członków tych sądów określą ustawy.

Art. 71.

1) Do orzekania w sprawach ministrów, senatorów i posłów, pociągniętych do odpowiedzialności konstytucyjnej, powołuje się Trybunał Stanu, złożony z Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, jako przewodniczącego, oraz sześciu sędziów.

2) Sędziów Trybunału Stanu i ich zastępców powołuje na okres trzyletni Prezydent Rzeczypospolitej z pośród sędziów sądów powszechnych, przedstawionych w liczbie podwójnej w połowie przez Sejm, a w połowie przez Senat, z równomiernem uwzględnieniem kandydatów każdej z Izb Ustawodawczych.

X. Administracja państwowa.

Art. 72.

1) Administracja państwowa jest służbą publiczną.

2) Administrację państwową sprawuje:

a) administracja rządowa,

b) samorząd terytorjalny,

c) samorząd gospodarczy.

Art. 73.

(1) Dla celów administracji ogólnej Państwo będzie podzielone pod względem terytorjalnym na obszary administracyjne, a mianowicie województwa, powiaty oraz gminy miejskie i wiejskie.

(2) Podział na województwa wymaga aktu ustawodawczego.

(3) Gminy miejskie mogą w warunkach, oznaczonych ustawą, tworzyć powiat lub województwo grodzkie.

Art. 74.

Organizację administracji rządowej, a w szczególności zakres działania jej organów — określi dekret Prezydenta Rzeczypospolitej.

Art. 75.

(1) Stosownie do podziału Państwa na obszary administracyjne powołuje się do urzeczywistniania zadań administracji państwowej w zakresie potrzeb miejscowych samorząd wojewódzki, powiatowy i gminny.

(2) Samorządy mają prawo w zakresie, ustawą oznaczonym, wydawać dla swego obszaru normy obowiązujące pod warunkiem zatwierdzenia tych norm przez powołaną do tego władzę nadzorczą.

(3) Samorządy mogą być łączone w związki dla wykonywania zadań szczególnych.

(4) Ustawa może nadać związkom osobowość publiczno-prawną.

(5) Nadzór nad działalnością samorządu sprawuje Rząd przez swoje organa lub przez organa samorządu wyższego stopnia.

Art. 76.

(1) Dla poszczególnych dziedzin życia gospodarczego powołuje się samorząd gospodarczy, obejmujący izby rolnicze, przemysłowo-handlowe, rzemieślnicze, pracy, wolnych zawodów oraz inne zrzeszenia publiczno-prawne.

(2) Ustawy mogą łączyć izby w związki i nadawać im osobowość publiczno-prawną.

(3) Do rozważania zagadnień, dotyczących całokształtu życia gospodarczego, opinjowania o projektach ustaw gospodarczych, tudzież harmonizowania poczynań w poszczególnych gałęziach gospodarstwa narodowego — może być ustawą powołana Naczelna Izba Gospodarcza.

(4) Nadzór nad działalnością samorządu gospodarczego sprawuje Rząd przez powołane do tego organa.

XI. Kontrola państwowa.

Art. 77.

(1) Do kontroli pod względem finansowym gospodarki Państwa oraz związków publiczno-prawnych, badania zamknięć rachunków Państwa, przedstawiania Sejmowi corocznie wniosków o absolutorjum dla Rządu — powołuje się Najwyższą Izbę Kontroli, opartą na zasadzie kolegjalności i niezawisłości członków jej kolegjum.

(2) Najwyższa Izba Kontroli jest niezależna od Rządu.

(3) Prezydent Rzeczypospolitej mianuje i odwołuje Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, a na jego wniosek i z jego kontrasygnatą mianuje i odwołuje członków jej kolegjum.

(4) Prezes Najwyższej Izby Kontroli jest za sprawowanie swego urzędu odpowiedzialny według zasad, ustalonych dla odpowiedzialności ministrów.

XII. Stan zagrożenia Państwa.

Art. 78.

(1) W razie zagrożenia Państwa z zewnątrz, jak również w razie rozruchów wewnętrznych lub rozległych knowań o charakterze zdrady stanu, zagrażających ustrojowi lub bezpieczeństwu Państwa albo bezpieczeństwu obywateli — Rada Ministrów za zezwoleniem Prezydenta Rzeczypospolitej zarządzi stan wyjątkowy na obszarze całego Państwa lub części zagrożonej.

(2) Zarządzenie takie będzie przesłane do Sejmu w ciągu siedmiu dni od ogłoszenia.

(3) Jeżeli Sejm jest rozwiązany, zarządzenie o ogłoszeniu stanu wyjątkowego będzie złożone nowoobranemu Sejmowi na pierwszem posiedzeniu.

(4) Sejm może zażądać uchylenia zarządzenia.

(5) Wniosek taki nie może być głosowany na posiedzeniu, podczas którego został zgłoszony.

(6) Jeżeli Senat wypowie się za uchwałą Sejmu Rząd niezwłocznie uchyli zarządzenie.

(7) Ogłoszenie stanu wyjątkowego daje Rządowi prawo zawieszenia na czas trwania tego stanu swobód obywatelskich oraz możność korzystania z uprawnień szczególnych, przewidzianych ustawą o stanie wyjątkowym.

Art. 79.

(1) W razie konieczności użycia sił zbrojnych do obrony Państwa Prezydent Rzeczypospolitej zarządzi stan wojenny na obszarze całego Państwa lub jego części.

(2) Podczas trwania stanu wojennego Prezydent Rzeczypospolitej ma prawo bez upoważnienia Izb Ustawodawczych wydawać dekrety w zakresie ustawodawstwa państwowego z wyjątkiem zmiany Konstytucji, przedłużyć kadencję Izb Ustawodawczych do czasu zawarcia pokoju oraz otwierać, odraczać i zamykać sesje Sejmu i Senatu w terminach, dostosowanych do potrzeb obrony Państwa, jak również powoływać do rozstrzygania spraw, wchodzących w zakres działania Izb Ustawodawczych, Sejm i Senat w zmniejszonym składzie, wyłonionym przez te Izby.

(3) W czasie trwania stanu wojennego Rząd korzysta z uprawnień, przewidzianych ustawą o stanie wyjątkowym, a nadto z uprawnień szczególnych, określonych ustawą o stanie wojennym.

XIII. Zmiana Konstytucji.

Art. 80.

(1) Zmiana Konstytucji może być dokonana z inicjatywy Prezydenta Rzeczypospolitej, Rządu lub 1/4 ustawowej liczby posłów.

(2) Wniosek, postawiony przez Prezydenta Rzeczypospolitej, może być głosowany tylko w całości i bez zmian lub ze zmianami, na które Rząd imieniem Prezydenta Rzeczypospolitej wyrazi zgodę.

(3) Ustawa, zmieniająca Konstytucję z inicjatywy Prezydenta Rzeczypospolitej, wymaga zgodnych uchwał Sejmu i Senatu, powziętych zwykłą większością głosów; z inicjatywy zaś Rządu lub Sejmu — zgodnych uchwał, powziętych większością ustawowej liczby posłów i senatorów.

(4) Prezydent Rzeczypospolitej może w ciągu trzydziestu dni od otrzymania projektu ustawy, zmieniającego Konstytucję, zwrócić go Sejmowi z żądaniem ponownego rozpatrzenia, które może nastąpić nie wcześniej niż na następnej kadencji.

(5) Jeżeli Izby Ustawodawcze uchwalą ponownie projekt bez zmian, Prezydent Rzeczypospolitej, stwierdziwszy podpisem moc ustawy, zarządzi jej ogłoszenie, chyba że rozwiąże Sejm i Senat.

XIV. Przepisy końcowe.

Art. 81.

(1) Niniejsza ustawa konstytucyjna wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Jednocześnie uchyla się ustawę z dnia 17 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 267) wraz ze zmianami, wprowadzonemi ustawą z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 442) z wyjątkiem art. 99, 109—118 oraz 120.

(3) Ustawa konstytucyjna z dnia 15 lipca 1920 r., zawierająca statut organiczny Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 497) wraz ze zmianami, wprowadzonemi ustawami z dnia 8 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 146), z dnia 30 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 449), z dnia 18 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 608) oraz z dnia 18 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 240) zachowuje swą moc z tem, że art. 44 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 497) nadaje się brzmienie:

„Zmiana niniejszej ustawy konstytucyjnej wymaga ustawy państwowej."

i że uchyla się art. 2 ustawy z dnia 8 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26. poz. 146).

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów: W. Sławek

Minister Spraw Wewnętrznych: Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Zagranicznych: Beck

Minister Spraw Wojskowych: J. Piłsudski

Minister Skarbu: Wł. Zawadzki

Minister Sprawiedliwości: Czesław Michałowski

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: W. Jędrzejewicz

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: J. Poniatowski

Minister Przemysłu i Handlu: H. Floyar-Rajchman

Minister Komunikacji: M. Butkiewicz

Minister Opieki Społecznej: Jerzy Paciorkowski

Minister Poczt i Telegrafów: E. Kaliński

(Przedruk: z Dz. U. R. P. Nr 30 z 24. kwietnia 1935 r.)

Komunikaty.

PISMO OKÓLNE

z dnia 24 kwietnia 1935 r.

o postępowaniu w wypadkach zagubienia lub kradzieży broni.

(Nr. AP. 38-92).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę oraz Starostów.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, że zawiadomienia, składane w myśl § 10 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz 179) w wypadkach kradzieży lub zagubienia broni podawane są z kolei do wiadomości wojewódzkim i powiatowym władzom administracji ogólnej, a nawet organom Policji Państwowej na całym obszarze Państwa.

Postępowanie takie należy uznać za niecelowe; powoduje ono wielką ilość pism i potrzebę prowadzenia osobnych ewidencyj, zawierających zwiększające się z biegiem czasu dane co do różnych rodzajów broni z różnych części Państwa; korzystywanie z tych ewidencyj staje się coraz bardziej utrudnione i w większości przypadków jest zbędne, gdyż okoliczności sprawy nie nasuwają wątpliwości co do pochodzenia broni.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o zaniechanie tego trybu postępowania i wykorzystywania omawianych zawiadomień w sposób, jaki w zależności od indywidualnych okoliczności każdego przypadku okaże się potrzebny lub najbardziej wskazany.

Z reguły więc w razie kradzieży broni postępowanie zależne będzie od przebiegu i wyników dochodzenia w danej sprawie, a w przypadku zagubienia broni o ile nie powstaną jakieś wątpliwości, wystarczy powiadomienie odpowiednich organów Policji Państwowej.

Oczywiście w każdym przypadku złożenia zawiadomienia o kradzieży czy zagubieniu broni należy zarządzić zbadanie szczegółów sprawy.

Poza tem należy przestrzegać ścisłego stosowania się do postanowień §§ 15—20 powołanego rozporządzenia i w razie podejrzeń co do bezprawnego nabycia lub pozbycia się broni zarządzać sprawdzenie.

(—) Michałkowski
Dyrektor Departamentu

(Przedruk z Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. z dnia 30. IV. 1935 r. nr. 14).

OKÓLNIK Nr. 16

z dnia 9 marca 1935 r.

o wymianie aktów ślubu w stosunkach z Niemcami.

(Nr. AC. 30-6-1).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, starostów, Prezydentów Miast.

Art 5 ust. 4 umowy haskiej z dnia 12 czerwca 1902 r. o uregulowaniu kolizji ustawodawstw w zakresie małżeństwa (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 594 z 1929 r.) ustanawia w stosunkach między państwami umownemi obowiązek wzajemnego udzielania sobie wierzytelnych odpisów aktów ślubu, zawartych w kraju jednej strony przez osoby, z których obydwie, bądź jedna tylko, są obywatelami drugiej strony.

W stosunkach naszych z Niemcami zobowiązanie to dopełniane było dotychczas przez Niemcy, w następstwie czego zwróciły się one obecnie do władz polskich z prośbą o zapewnienie im ścisłego przestrzegania umownie zastrzeżonej w tej mierze wzajemności.

Uznając zasadność tej prośby, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że powołane wyżej

postanowienie umowy haskiej nakłada na wszystkich urzędników stanu cywilnego oraz wszystkie osoby, prowadzące księgi, które w rozumieniu obowiązujących przepisów, mają charakter ksiąg stanu cywilnego obowiązek:

1) każdorazowego badania obywatelstwa obojga osób, wstępujących w związki małżeńskie i w przypadku ustalenia, iż obie, bądź jedna z nich, posiadają obywatelstwo niemieckie,

2) przesyłania z urzędu dwa razy do roku powiatowym władzom administracji ogólnej odpowiednich odpisów (nie skróconych wyciągów) z aktów ślubu tych osób, tak by doręczenie odpisów tych zkolei władzom niemieckim następowało nie później, niż w terminach do 1-go stycznia i 1-go lipca każdego roku.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia jednocześnie. że:

a) przesyłanie, o jakiem mowa w pkt. 2) okólnika, odbywa się bezpłatnie, jako podjęte w interesie urzędowym i uzasadnione wyraźnym przepisem umowy międzynarodowej;

b) omawiane odpisy winny być „wierzytelne", t. j. poświadczone za zgodność z oryginałem, co uskutecznia właściwy urzędnik stanu cywilnego zaopatrując odpowiednią klauzulę podpisem swym oraz przyłożeniem pieczęci urzędowej. Tak poświadczone odpisy dalszemu uwierzytelnianiu nie podlegają;

c) wreszcie doręczanie poświadczonych w tym trybie odpisów władzom niemieckim odbywa się w drodze bezpośredniej korenspondencji powiatowych władz administracji ogólnej z właściwemi miejscowo niemieckiemi urzędami korsularnemi.

Zarządzenie niniejsze ma moc wsteczną, licząc od 1-go stycznia 1935 r.

O rozciągnięciu go w stosunkach z innymi kontrahentami umowy haskiej nastąpi oddzielne powiadomienie.

(—) T. Krychowski
Podsekretarz Stanu

(Przedruk z Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. z dnia 20. III. 1935 r. nr. 10).

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 231-08